

Αυτοί οι Νεομάρτυρες κράτησαν τους ανθρώπους στην πίστη

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Το διάστημα 17 - 24 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η κατασκηνωτική περίοδος αρρένων της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου στις κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως στον Άγιο Παντελεήμονα Αντιρρίου.

Από την Ιερά Μητρόπολη ελήφθησαν όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας των κατασκηνωτών από την πανδημία, όπως προβλέπονταν από τις οδηγίες των αρμοδίων φορέων της Πολιτείας, και με την προστασία του αγίου Παντελεήμονος και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου όλα κύλησαν ομαλά χωρίς κανένα πρόβλημα.

Το θέμα της κατασκηνώσεως ήταν σχετικό με την επέτειο των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος δίνοντας την ονομασία της κατά τον αγιασμό που ήταν «Νέοι Μάρτυρες, τους τυράννους καθείλουν» έκανε μια πολύ περιεκτική, ουσιαστική και κατανοητή από τα παιδιά ανάλυση του ρόλου των Νέων Μαρτύρων στην προετοιμασία της Επανάστασης.

“Αυτό γινόταν σε όλα τα μέρη της τότε πονεμένης Ρωμιοσύνης κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Αυτοί οι Νεομάρτυρες κράτησαν τους ανθρώπους στην πίστη, στην Εκκλησία, στην Ρωμιοσύνη. Γι’ αυτό και λέω υπήρχαν άνθρωποι που σχεδίασαν σαν αρχιτέκτονες την Επανάσταση και υπήρχαν άνθρωποι που πάλεψαν, αγωνίστηκαν, πολέμησαν, σκοτώθηκαν σαν τους εργάτες, σαν τους μαστόρους, αλλά υπήρξαν και άνθρωποι οι οποίοι έφεραν τα υλικά, ήταν έτοιμα τα υλικά, ήταν έτοιμοι οι Ρωμιοί να αποτινάξουν τον τύραννο, για «του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία». Αυτοί λέγονται Νεομάρτυρες. Μάρτυρες ήταν αυτοί που μαρτύρησαν, κατά τους διωγμούς οι παλαιοί τους πρώτους αιώνες. Αυτοί τώρα λέγονται Νεομάρτυρες”.

Ό λόγος (άπομαγνητοφωνημένος) του Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ιεροθέου για τους Νέους Μάρτυρες στον άγιασμό τῆς Κατασκηνώσεως Ἀρρένων

Κάναμε τόν άγιασμό γιά τήν κατασκηνωτική αύτή περίοδο καί θά δώσουμε τό όνομα στην Κατασκήνωση, γιατί σέ όλα τά πράγματα δίνουμε ένα όνομα, τό όποιο θά δείχνει καί τόν προσανατολισμό της καί τό κύριο θέμα μελέτης της.

Έφέτος, όπως γνωρίζετε, εορτάζουμε τά διακόσια χρόνια από τήν Έλληνική Έπανάσταση καί τήν άπελευθέρωσή μας. Καί συζητώντας γιά τήν προετοιμασία τής κατασκήνωσης, είπαμε μέ τόν π. Καλλίνικο, τόν Πρωτοσύγκελλο τής Μητροπόλεώς μας καί μέ τούς άλλους ύπευθύνους καί γιά τήν κατασκήνωση τών θηλέων, νά τούς δώσουμε μία τέτοια χροιά, νά έχη σχέση κάπως μέ τήν Έπανάσταση τοϋ 1821. Άρα μέ αύτό θά έχη σχέση ή όνομασία τής κατασκηνώσεως.

Όταν ή κατασκήνωση έχη μία αναφορά στην Έπανάσταση τοϋ 1821, άμέσως τό μυαλό μας θά πάη στόν Κολοκοτρώνη -μέγας στρατηγός- στόν Καραϊσκάκη -έμεϊς έδω στην Ρούμελη είχαμε τόν Καραϊσκάκη- τόν Μάρκο Μπότσαρη. Καί έμεϊς έδω στη Ναύπακτο έχουμε τά Μποτσαρείκα. Διότι ήρθαν έδω καί έμειναν οί Μποτσαράιοι, οί Τζαβελλαίοι, οί Δρακαίοι. Ήταν τρεϊς φάρες Σουλιώτες πού ήρθαν έδω τό 1829, μετά τήν άπελευθέρωση τής Ναυπάκτου. Ό Καποδίστριας τούς έφερε έδω γιατί δέν είχαν πού νά πάνε. Είχαν φύγει από τό Σούλι, περιφέρονταν σέ διάφορους τόπους καί τελικά ό Καποδίστριας τούς έφερε νά κατοικήσουν στην Ναύπακτο. Έφυγαν, δηλαδή, οί Τοϋρκοι από δω καί ήρθαν οί τρεϊς φάρες· ή μία φάρα λέγεται Μποτσαράιοι, καί ύπάρχει τό παλιό άρχοντικό πού λέγεται τοϋ Μπότσαρη, ή άλλη λέγεται Τζαβελλαίοι καί ή άλλη λέγεται Δρακαίοι. Όταν έφυγαν οί Τοϋρκοι καί άδειασε ή πόλη, μπήκαν Ναυπάκτιοι πού ήταν έξω από τά τείχη, κατέβηκαν καί οί Κραβαρίτες από επάνω, ένώθηκαν οί Κραβαρίτες μέ τούς Σουλιώτες καί καταλαβαίνετε έγινε ένα μείγμα δυνατό.

Θά μπορούσαμε νά τήν αφιερώσουμε (τήν κατασκήνωση) στόν Παλαιών Πατρών Γερμανό, πού σήκωσε τό λάβαρο τής Έπαναστάσεως καί στην Αγία Λαύρα καί στην Πάτρα. Θά μπορούσε νά πάη τό μυαλό μας στόν Κολοκοτρώνη, στόν Καραϊσκάκη, στην Μπουμπουλίνα, στόν Μπότσαρη, τόν Όδυσσέα Άνδρουτσο, τόν Άθανάσιο Διάκο, τόν Παπαφλέσσα, σέ όλους αυτούς τούς ήρωες.

Έμεϊς είπαμε νά μήν πᾶμε σέ αυτούς πού πήραν τά όπλα καί ξεσηκώθηκαν, αλλά νά πᾶμε λίγο πιο πίσω, σέ αυτούς οί όποιοι έτοίμασαν τήν Έπανάσταση. Εντάξει, ξέρουμε ότι έγινε ή Έπανάσταση, αλλά δέν είναι μόνο αυτοί οί όποιοι τήν έκαναν, πού τήν ξεκίνησαν, αλλά υπήρχαν καί άλλοι οί όποιοι τήν έτοίμασαν.

Άκούω κάποιον από σᾶς νά λέη γιά τόν Ύψηλάντη. Ναί, ό Άλέξανδρος Ύψηλάντης, ό Ρήγας Φερραϊος, ό Κοραής, έτοίμασαν τήν επανάσταση. Τόν Ρήγα Φερραϊο μάλιστα τόν συνέλαβαν, τόν έκλεισαν στην φυλακή, τόν στραγγάλισαν. Μετά έχουμε καί τόν Άλέξανδρο Ύψηλάντη, ό όποιος ξεκίνησε μέ τούς φοιτητές στό Ιάσιο καί τόν φυλάκισαν. Έμεινε στίς φυλακές μέχρι τό 1830. Έγινε ή

ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος καί αὐτός σάπισε μέσα στήν φυλακή τῆς Αὐστρίας. Καί ὑπῆρχαν καί πολλοί ἄλλοι πού θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι καί αὐτοί ἐτοίμασαν τήν Ἐπανάσταση.

Ὅπως, ὅταν βλέπουμε ἕνα πολύ ὠραῖο σπίτι, ὅταν βλέπουμε μία πολύ ὠραία πολυκατοικία, λέμε ποιός τήν ἔκανε τήν πολυκατοικία αὐτή καί ἀμέσως τό μυαλό πάει στούς ἐργάτες. Ἀλλά ἦταν μόνον οἱ ἐργάτες; Ἐκτός ἀπό αὐτούς, ἦταν ὁ μηχανικός ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νά κτίσῃ τήν πολυκατοικία, οἱ ἐργάτες δούλεψαν καί ἔβαλαν τά ὑλικά. Ναί, ἀλλά ὑπῆρχε καί ἄλλος πού ἔκανε τό σχέδιο, ὁ ἀρχιτέκτονας, ὁ ὁποῖος δούλεψε ἔκανε καλό σχέδιο καί οἱ ἄλλοι δούλεψαν πάνω στό σχέδιο αὐτό.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε καί σχετικά μέ τήν Ἐπανάσταση ὅτι τό σχέδιο τό προετοίμασαν κάποιοι, ὁ Ὑψηλάντης, ὁ Ρῆγας Φερραῖος, ὁ Κοραῆς, ἡ Φιλική Ἐταιρεία. Ξεχνᾶμε τήν Φιλική Ἐταιρεία μέ τόν Ἐμμανουήλ Ξάνθο, τόν Σκουφᾶ, τόν Τσακάλωφ, τούς ξεχνᾶμε αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν πάρα πολύ μεγάλο ἀγώνα. Ἦταν μικροέμποροι, ἀλλά αὐτοί ἦταν πού κινήθηκαν σέ ὅλα τα μέρη τῆς Εὐρώπης καί ἄρχισαν νά συγκεντρώνουν, νά ξυπνοῦν τούς Ἕλληνες στήν Εὐρώπη καί τούς Ἕλληνες πού ἦταν ἐδῶ στήν χώρα μας. Ἄρα εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι τά ἐτοίμασαν ὅλα.

Ὅμως, δέν εἶναι μόνο αὐτοί οἱ ὁποῖοι τήν ἐτοίμασαν. Ἄς ποῦμε αὐτοί ἦταν οἱ ἀρχιτέκτονες. Ἀλλά ἕνας ἀρχιτέκτονας γιά νά κατασκευάσῃ ἕνα σπίτι πρέπει νά ἔχῃ τά ὑλικά, πρέπει νά ἔχῃ τό χαρτί, τό μολύβι, πρέπει νά ἔχῃ τά ὄργανα νά μετρήσῃ καί φυσικά, ὅταν θά ἀρχίσῃ νά κατασκευάζῃ τό σπίτι πρέπει νά ὑπάρχουν τά ὑλικά, πέτρες, ἀσβέστη, τσιμέντο, σίδερα. Ἐάν αὐτά δέν ὑπάρχουν, τί μπορεῖ νά κάνει ὁ ἀρχιτέκτονας; Ὡραῖα, ὑπάρχει ἕνα ὠραῖο σχέδιο, ἀλλά πῶς θά ἐφαρμοστῇ; Πάει ὁ μηχανικός ὁ ὁποῖος ἔχει τελειώσῃ τό Πανεπιστήμιο, ἔκανε σπουδές ἔξω, πηγαίνει νά κτίσῃ, ἀλλά ἂν δέν ὑπάρχουν τά ὑλικά, πῶς θά κτίσῃ;

Ποιοί ἦταν τά ὑλικά; Ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ Ρωμηοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀγανακτήσῃ μέ τούς τυράννους, μέ τούς Τούρκους. Ἦταν δοῦλοι. Ἦταν οἱ Ρωμηοί καί οἱ ἀγάδες, ἔτσι τούς χώριζαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Ἦταν χωρισμένοι σέ Ρωμηούς καί σέ ἀγάδες. Καί ὅταν λέω ἀγάδες, δέν ἦταν μόνον ὁ διοικητής, ὁ πασάς, ἀλλά κάθε Τοῦρκος ἦταν ἀγάς. Βέβαια, ὑπῆρχαν οἱ ἀγάδες, ἀλλά κάθε Τοῦρκος ἦταν ὁ κατακτητής, ὁ ἀγάς καί κάθε Ρωμηός ἦταν δοῦλος καί πολλές φορές κάθε Τοῦρκος, ἂν ᾔθελε νά περπατήσῃ, ἀνέβαινε πάνω σε ἕνα Ρωμηό πού ἦταν ὑποχρεωμένος νά τόν κουβαλήσῃ σάν ζῶον. Φορολογία τεράστια, τούς εἶχαν διαλύσει, σέ σημεῖο πού πολλοί ἔφευγαν καί πήγαιναν στά βουνά καί γίνονταν κλέφτες καί ἄρματωλοί· δέν ἄντεχαν αὐτήν τή σκλαβιά.

Ἀλλά ποιός ἦταν ἐκεῖνος πού τούς κρατοῦσε γιά νά εἶναι Ρωμηοί, γιά νά μὴ ἀλλαξοπιστήσουν; Γιατί; Διότι οἱ περισσότεροι ἀλλαξοπιστοῦσαν καί γίνονταν ἀμέσως ἀγάδες, γιά νά ἔχουν ἐξουσία, δύναμη. Ὅταν λέμε ὅτι ἔκαναν ἀγώνα καί

έλευθερώθηκαν τό 1821 τί σημαίνει αυτό; Μποροῦσαν καί πρίν νά έλευθερωθοῦν. Καί πῶς μποροῦσαν καί πρίν νά έλευθερωθοῦν; Ὅποιος γινόταν Τοῦρκος έλευθερωνόταν. Καί πολλές φορές ἄλλαζαν πίστη, καί ἀλλάζοντας πίστη ἀμέσως τούς ἔδιναν ἀξιώματα. Ἐτσι ἐρχόταν γι' αὐτόν ἡ έλευθερία. Δέν χρειαζόταν νά πάρουν τά ὅπλα· ἡ έλευθερία ἦταν καί μέ τό νά ἀλλάξουν θρησκεία, νά ἀλλάξουν παράδοση γιά νά έλευθερωθοῦν.

Ὅμως, γιατί δέν τό ἔκαναν καί παρέμεναν δοῦλοι; Διότι ἤξεραν ὅτι δέν πρέπει νά προδώσουν τόν Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι ἀνώτερος ἀπό τόν Μωάμεθ, εἶναι Θεός, ἐνῶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ἄνθρωπος. Καί ποιός τούς τό ἔλεγε αὐτό; Τούς τό ἔλεγε ἡ Ἐκκλησία, τούς τό ἔλεγε τό Πατριαρχεῖο, οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ μοναχοί, οἱ καλόγεροι ἀπό τό Ἅγιο Ὅρος πού ἔβγαιναν νά ἐξομολογήσουν τούς ἀνθρώπους καί νά τούς κατηχήσουν. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός πού γύριζε ὅλα τά μέρη καί δίδασκε. Καί κυρίως μερικά λαμπρά παλληκάρια τοῦ Χριστοῦ, σάν τόν ἅγιο Γεώργιο στά Γιάννενα.

Ἐγώ γεννήθηκα καί μεγάλωσα στά Γιάννενα καί μεγαλώσαμε μέ τίς γιορτές καί τήν παράδοση τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ νεομάρτυρος, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε παντρευτεῖ, 29 χρονῶν ἦταν, καί πῆρε γυναίκα τήν Ἑλένη. Ἦταν δοῦλος σέ ἕναν Τοῦρκο ἀξιωματικό. Καί ὅταν παντρεύτηκε, τοῦ εἶπαν: -Ἐσύ παντρεύτηκες Ρωμηά; Ἀφοῦ εἶσαι Τοῦρκος; -Δέν εἶμαι Τοῦρκος, εἶμαι Ρωμηός. -Ὅχι, εἶσαι Τοῦρκος. -Ὅχι, εἶμαι Ρωμηός, μέ λένε Γεώργιο. Τόν πῆγαν στόν κατή καί ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι Ρωμηός καί δέν εἶναι Τοῦρκος καί τόν ἀθώωσαν.

Ὅταν μετά ἀπό ἕνα χρόνο -30 χρονῶν τώρα- ἔκανε τό πρῶτο του παιδί καί πῆγε νά τό βαπτίση, τό ὀνόμασε Ἰωάννη. Ὅταν τό βάπτισε, ὁ ἴδιος Τοῦρκος τοῦ εἶπε: -Ἐσύ μᾶς κοροϊδεύεις, τώρα πῆρες καί τό παιδί σου καί τό ἔκανες Ρωμηό, ἐσύ ὁ Τοῦρκος, ὁ Χασάν; -Ἐγώ δέν εἶμαι Τοῦρκος, εἶμαι Ρωμηός. -Τοῦρκος εἶσαι. -Ρωμηός εἶμαι. -Θά ἀλλάξης καί θά γίνης Τοῦρκος. -Δέν θά ἀλλάξω. Ἐάν ἄλλαζε, ἀμέσως θά τοῦ ἔδιναν ἀξιώματα, θά γινόταν ἀγάς καί θά ἔπαιρνε καί ἄλλα διοικητικά ἀξιώματα καί θά ἀποκτοῦσε τήν έλευθερία του καί θά χαιρόταν τή γυναίκα του καί τό παιδί του, θά ἔκανε καί ἄλλα παιδιά, θά εἶχε καλή οἰκογένεια. Ἀλλά εἶπε -Ὅχι, δέν ἀλλάζω ἐγώ. Ἐπέμεναν -Θά ἀλλάξης, θά γίνης Τοῦρκος, Μωαμεθανός. Ἀπαντοῦσε, -Δέν ἀλλάζω. Καί ἄρχισε τό μαρτύριο. Τόν ἔβαλαν στήν φυλακή, τοῦ ἔβαλαν μία πλάκα γιά νά τόν συνθλίψουν· ἄγγελοι κρατοῦσαν τήν πέτρα ὅλη τήν νύχτα καί μετά τόν πῆραν καί τόν κρέμασαν. Καί ὅλα αὐτά ἐπειδὴ δέν ἤθελε νά ἀλλάξη τήν πίστη του.

Αυτό τό πράγμα, τό ὅτι ἓνας Ρωμηός, δέν ἦταν γνωστός τόσο πολύ στά Γιάννενα, ἓνα παιδί τοῦ λαοῦ ἦταν, ὅμως αυτό τό πράγμα διαδόθηκε παντοῦ. Μαρτύρησε ἓνας πού μόλις εἶχε παντρευτεῖ καί εἶχε βαπτίσει τό παιδί του. Δέν τόν συγκίνησε τίποτα οὔτε ἡ γυναίκα του οὔτε τό παιδί του, ἀλλά γι' αὐτόν ἦταν ὁ Χριστός πάνω ἀπό ὅλα.

Αὐτό ἦταν ἓνα πολύ μεγάλο γεγονός γιά τά Γιάννενα. Κάθε χρόνο στίς 17 Ἰανουαρίου, ἐπειδή αὐτός μαρτύρησε γιά τόν Χριστό καί εἶναι ἅγιος, πηγαινάν στον τάφο του ἔκαναν πανηγυρική θεία Λειτουργία καί ἐμπνέονταν ὅλοι καί ἔλεγαν ὅτι θά μείνουν πιστοί. Κράτησε ὅλον τόν κόσμο νά μήν ἀλλάξη πίστη, νά παραμείνουν Ρωμηοί. Γι' αὐτό τήν ἡμέρα πού γιόρταζε ὁ ἅγιος Γεώργιος, δέν ἦταν μόνο θρησκευτική ἑορτή, ἦταν καί ἐθνική ἑορτή, σάν νά τούς ἔλεγε: -Μήν ἀλλάζετε τήν πίστη σας. Καί τέτοιοι μάρτυρες ἦταν σέ ὅλα τά μέρη ὅλης τῆς περιοχῆς.

Αὐτό γινόταν σέ ὅλα τά μέρη τῆς τότε πονεμένης Ρωμιοσύνης κατά τήν διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας. Αὐτοί οἱ Νεομάρτυρες κράτησαν τούς ἀνθρώπους στήν πίστη, στήν Ἐκκλησία, στήν Ρωμιοσύνη.

Γι' αὐτό καί λέω ὑπῆρχαν ἄνθρωποι πού σχεδίασαν σάν ἀρχιτέκτονες τήν Ἐπανάσταση καί ὑπῆρχαν ἄνθρωποι πού πάλεψαν, ἀγωνίστηκαν, πολέμησαν, σκοτώθηκαν σάν τούς ἐργάτες, σάν τούς μαστόρους, ἀλλά ὑπῆρξαν καί ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔφεραν τά ὑλικά, ἦταν ἔτοιμα τά ὑλικά, ἦταν ἔτοιμοι οἱ Ρωμηοί νά ἀποτινάξουν τόν τύραννο, γιά «τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἁγία καί τῆς Πατρίδος τήν ἐλευθερία».

Αὐτοί λέγονται Νεομάρτυρες. Μάρτυρες ἦταν αὐτοί πού μαρτύρησαν, κατά τούς διωγμούς οἱ παλαιοί τούς πρώτους αἰῶνες. Αὐτοί τώρα λέγονται Νεομάρτυρες. Ἀποτελεῖται ἀπό δύο λέξεις Νέοι Μάρτυρες.

Νά καί τό ὄνομα τῆς κατασκηνώσεως: «Νέοι μάρτυρες».

(Ἀποκάλυψε καί ἔδειξε τήν παράσταση μέ τό ὄνομα τῆς Κατασκήνωσης)

Ἐδῶ βλέπουμε μία σκηνή ἀπό τό θέατρο σκιῶν. Αὐτό βλέπω ἐγώ. Τό παλάτι τοῦ πασᾶ, μιά ἐκκλησία, βλέπω τόν πασά πεσμένο κάτω. Καί αὐτός εἶναι ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Νεομάρτυρας μέ τό σταυρό καί μέ τήν δάφνη στά χέρια. Καί ὁ πασᾶς πεσμένος κάτω. Ὠραία σύλληψη.

Καί ἔχει ὑπότιτλο: «Νέοι μάρτυρες τούς τυράννους καθεῖλον».

Ξέρουμε ὅτι ὑπάρχουν καί σήμερα τύραννοι, πού εἶναι τά ναρκωτικά, πού εἶναι ἡ παιδοπορνεία, πολλοί ἐθισμοί, ἡ βία, ἡ ἐκμετάλλευση, πολλοί τύραννοι σήμερα. Μπορεῖ νά εἶναι καί ὁ φίλος τύραννος, οἱ παρέες. Ξέρετε τί μεγάλη τυραννία εἶναι οἱ παρέες, ὅταν εἶναι τρεῖς-τέσσερις καί σύ πῆς κάτι διαφορετικό, πέφτουν νά σέ φᾶνε. Μεγάλη τυραννία αὕτη.

Λοιπόν, ὑπάρχουν πολλοί τύραννοι σήμερα. Νά τί χρειάζεται: Στό ἓνα χέρι ὁ σταυρός, στό ἄλλο χέρι ἡ δάφνη, ἡ προσευχή γιά νά γκρεμίσουμε τούς τυράννους.

Ἡ κατασκήνωση αὕτη λέγεται «Νέοι μάρτυρες», οἱ ὁμάδες πρέπει νά πάρουν τό ὄνομα ἀπό τούς Νεομάρτυρες.

(Ἀκολούθησε ἡ παρουσίαση τῶν ὁμάδων καί τῶν στελεχῶν).

Εὐχομαι νά περάσετε καλά καί νά ζηλέψετε τούς Νέους Μάρτυρες.

Νά εἴστε καλά.

